

Vasárnap délután

SZÉP ERNŐ

A múlt vasárnap délután
Én, falusi liba
Kimentem, mert volt kimenőm,
A híres vurstliba.
Hogy csilingelt, hogy ragyogott,
Eltátottam a szám,
A menyország leszállt oda
Vasárnap délután.

Málé szájjal a vurstliba
Flangérozok magam,
Egyszercsak egy szép katona,
Mefogja derekam:
„Gyerünk, üljünk ringlispilre,
Na gyere violám,
Itt a ligetbe így szokás
Vasárnap délután.”

A ringlispil de szép, de jó
Arany hintó megy ott.
Vitéz Lászlót is láttuk oszt,
Nevettünk jó nagyot!
Ittunk édes piros vizet
S vót nagy kifli de hány,
Milyen sok szép szokás van ott
Vasárnap délután.

Estefelé eccerre csak
Aszonygya a baka:
Gyerünk mostmár a sűrűbe,
Míg nincsen éccaka

Na gyere mán, na gyere mán,
Ne nézz olyan bután
Ez is szokás a vurstliba
Vasárnap délután.

Cselédlány is, baka is
Bujkált ott sűrűen,
Én istenem, mi lett velem
Ott bent a sűrűben!
De megvigasztalt a baka:
Ne sírj te kis leány
Most már tudod, mi a szokás
Vasárnap délután.

(1915. In Szép Ernő összes versei. Budapest, 2003. 251.)

Intimitások. Színházi leányok

Egy bennfentes operaházi ember bevitt egyszer előadás idején a színpad alá, a rejtelmes gépek világába. Éppen a ballet típegett a fejünk fölött habkönnyű ruhában, fáradhatatlan mosolygással, szilfid lejtéssel. [...]

Künn a nézőtéren talán most áradozva, gyönyörködve nézik a színpadi tündérek könnyű táncát és itt, a színpad alatt, úgy érzem, mintha az egész világ össze akarna omlani. Hatvan láb csusszan, topog dübörögve: a deszkák rengenek, recsegnek, nyögnek. Oh, itt nincs habkönnyű ruha, fáradhatatlan mosolygás, szilfid-lejtés; itt csak a rideg valóság van és a deszkák nyögve hajladoznak hatvan embertest súlya alatt.

Az illúziókból ide nem jut le semmi. Itt csak a száraz deszkák beszélnek, és úgy érzem, mintha megérteném panaszos jajszavukat.

•

– Mennyi a maga fizetése? – kérdeztem egy kóristalánytól valamelyik operettszínházunkbn.

A kis édes Kugler-bonbont rágcsálva, egykedvűen válaszolta:

– Tizenöt forint. De vannak olyanok, akiknek negyven forintjuk is van, csakhogy azok mind vének már – szegények.